

Physical Education as an Element to Improve Social and Citizen Competency. Action Research on the Application of a Programme Based on Conflict-prevention and Conflict-resolution from the Area of Physical Education

Author:
Núria Monzonís Martínez*
 University of Barcelona (Spain)
 *nmonzoni@xtec.cat

Direction:
Dra. Marta Capllonch Bujosa
 Faculty of Education. University of Barcelona (Spain)

Keywords: physical education, social competency, conflict-prevention and conflict-resolution, action research

Date read: 18 December 2015

Abstract

This dissertation elaborates on the results of an action research project geared at improving students' social competence and thus fostering the prevention and peaceful resolution of conflicts. To achieve this transformation towards peaceful coexistence, an intervention programme from the field of physical education and the corresponding tutorial sessions were designed and applied, and their effectiveness was scientifically evaluated. The study is justified by three factors: the role of the school in training fair citizens who are capable of creatively dealing with conflicts, the prevention of problems of coexistence at schools, and the contribution of new knowledge on the theme of the basic competences. To attain the objective, PE was prioritised as an engine of social learning because it is an area from which first-hand experiences emanate, while it also requires social interaction for its contents to be developed. From this methodological positioning, the social-critical paradigm enabled us to understand and capture the educational essence and behaviours stemming from the actions. Likewise, the qualitative methodology made it possible to adapt the research process to the complexity of the situations that arise in the classroom and to adopt the simultaneous roles of teacher and researcher. Specifically, the participative action research method was chosen because its reflective structure facilitated getting a group of collaborating teachers involved, resolving the problems that arose, guaranteeing the quality of the scientific knowledge obtained and noting advances in the climate of peaceful coexistence in the PE sessions. Given that the goal was to go beyond the researcher's perspective, several data-collection instruments were used with the informed consent of the different agents involved: teacher-researcher, students and teachers. Even though the study is particularly based on participant observation and document analysis, which provided qualitative evidence, it was deemed worthwhile to back them with other quantitative data obtained from a questionnaire targeted at students, non-participant observation and a sociometric ranking. Finally, the results triangulated the perspectives of the three agents and were associated with three axes: the causes and resolutions of conflicts in PE, the prosocial behaviours shown by the students during the PE sessions, and the benefits of connecting the PE sessions and tutorials. The main results include the fact that the most frequent causes of conflicts were competitiveness and discrimination based on differences in skill; the teaching intervention led to the majority of conflicts being resolved positively through dialogue and to prosocial behaviours increasing 50%, most notably help among classmates, while at the same time the interdisciplinary nature of the intervention fostered the transfer of social learning.

L'educació física com a element de millora de la competència social i ciutadana. Recerca-acció entorn de l'aplicació d'un programa basat en la prevenció i resolució de conflictes des de l'àrea d'educació física

Autora:
Núria Monzonís Martínez*
 Universitat de Barcelona (Espanya)
 *nmonzoni@xtec.cat

Direcció:
Dra. Marta Capllonch Bujosa
 Facultat d'Educació. Universitat de Barcelona (Espanya)

Paraules clau: educació Física, competència social, prevenció i resolució de conflictes, recerca-acció

Data de lectura: 18 de desembre de 2015

Resum

La tesi desenvolupa els resultats d'una recerca-acció orientada a millorar la Competència Social de l'alumnat, i d'aquesta manera afavorir la prevenció i resolució pacífica dels conflictes. Per aconseguir aquesta transformació en pro d'una bona convivència, es va dissenyar i aplicar un programa d'intervenció des de l'àrea d'educació física (EF) i les sessions de tutoria i es va avaluar científicament la seva efectivitat. La recerca es justifica per tres factors: el paper de l'escola per formar una ciutadania justa i afrontar creativament els conflictes; la prevenció dels problemes de convivència als centres educatius; i l'aportació de nous coneixements a la temàtica de les competències bàsiques. En la consecució de l'objectiu es prioritza l'EF com a motor d'aprenentatge social perquè és un àrea d'on sorgeixen vivències i experiències en primera persona, alhora que requereix de la interacció social per desenvolupar els seus continguts. Des del posicionament metodològic, el paradigma sociocrític va permetre comprendre i captar l'essència educativa i els comportaments derivats de les accions. Així mateix, la metodologia qualitativa va possibilitar adaptar el procés de recerca a la complexitat de les situacions que es donen a l'aula i exercir al mateix temps el rol de docent i d'investigador. Concretament, es va optar pel mètode de la recerca-acció participativa perquè la seva estructura reflexiva va facilitar: implicar un grup de mestres col·laboradors, resoldre els problemes sorgits, garantir la qualitat del coneixement científic obtingut i constatar els avanços en el clima de convivència de les sessions d'EF. Com que va interessar anar més enllà de la visió de l'investigador, es van fer servir diversos instruments de recollida de dades sota el consentiment informat dels diferents agents implicats: docent-investigador, alumnes i professorat. Encara que l'estudi es basa en l'observació participant i en l'anàlisi de documents, que van aportar evidències de naturalesa qualitativa, es va considerar contrastar-los amb altres dades quantitatives obtingudes a partir d'un qüestionari adreçat a l'alumnat, una observació no participant i un rànquing sociomètric. Finalment, els resultats van triangular la visió dels tres agents i es van vincular a tres eixos: les causes i resolucions dels conflictes en EF, les conductes prosocials manifestades per l'alumnat durant les sessions d'EF i els beneficis de connectar les sessions d'EF i de tutoria. Com a principals resultats es pot destacar que les causes més freqüents dels conflictes van ser la competitivitat i les discriminacions per diferències d'habilitat; la intervenció didàctica va comportar que la majoria dels conflictes es resolguessin positivament mitjançant el diàleg i al fet que les conductes prosocials augmentessin un 50% predominant les ajudes entre companys, mentre que la interdisciplinarietat va afavorir la transferència dels aprenentatges socials.